

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

APDULLAH MERGEN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2019/9198

Karar Tarihi : 7/1/2025

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Recai AKYEL
Selahaddin MENTEŞ
Muhterem İNCE
Yılmaz AKÇİL

Raportör : Hüseyin Özgür SEVİMLİ

Başvurucu : Apdullah MERGEN

Vekili : Av. Emrah KARA

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, cezayı azaltabilecek ya da ortadan kaldıracabilecek olguların ispatı açısından ileri sürülen tanık dinletme talebinin reddi nedeniyle tanık dinletme hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Bireysel başvuru konusu olayın geçtiği tarihte on beş yaşında olan mağdur D.K.nın Belçika'da ikamet eden ancak geçici süreyle Emirdağ'da bulunan ve teyzesinin oğlu olan başvurusunun 12/8/2017 tarihinde kendisine yönelik yağma, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, kasten yaralama ve hakaret suçlarını işlediğinden bahisle şikâyetçi olması üzerine başvurusu hakkında Emirdağ Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) soruşturma başlatmıştır.

3. Soruşturma evresinde adli makamlar tarafından yapılan araştırmalar ile alınan ifadeler şöyledir:

i. Mağdur D.K. alınan ifadesinde;

- Başvurucuyla akraba olduklarını sonradan öğrendiğini, bu kişiyi tanımadığını ve aralarında önceden bir husumet olmadığını, babasının vefat etmesinden sonra babasına ait maaş kartını evin ihtiyaçlarını gidermek için kullandığını, olay günü tarladan döndüğü sırada yanına gelen başvurusunun kartı istediğini, başvurucuya o anda çalışmakta olduğunu, eve gittiğinde vereceğini söylemesine rağmen başvurusunun boğazına sarılıp gözüne vurduğunu, sonra da kendisini arabaya zorla bindirip arabanın kapısını kilitletiğini, olay yerinde bulunan B.K., D.M. ve Ç.M.nin de olaya tanık olduğunu, onların da kendisini kurtaramadıklarını,

- Arabayla gittikleri sırada başvurucunun sinkaflı küftüğünü, eve geldiklerinde kartı annesine vermesini istediğini, aksi hâlde döveceğini söyleyip yumruk attığını, bunun üzerine babasından kalan maaş kartını annesine verdiğini,

- Eve geldiğinde başvurucunun annesini de evde gördüğünü, olaydan sonra başvurucunun annesiyle evden ayrıldığını, olaydan sonraki tarihlerde başvurucunun ağabeyiyle görüştüğünü, ağabeyinin başvuru hakkındaki yurt dışına çıkma yasağına ilişkin adli kontrol tedbiri nedeniyle başvurucunun mali sorunlar yaşadığını söylediğini, başvuruyla barışıklarını, bu nedenle başvuru hakkındaki şikâyetinden vazgeçtiğini ifade etmiştir.

ii. D.K.nın annesi, başvurucunun da teyzesi olan H.K. kollukta Bilgi Alma İfade Tutanağı'na aktarılan ifadesinde D.K.yla yaşadıklarını, olayı görmediğini, başvurucunun D.K.yı neden dövdüğünü bilmediğini söylemiştir.

iii. D.M. kollukta Bilgi Alma İfade Tutanağı'na aktarılan ifadesinde; evinin avlusunda D.K. ile durdukları sırada mağdurun yanına bir arabanın yanaştığını, arabadan çıkan başvurucunun sinkaflı küfredip D.K.nın boğazına sarıldığını ve vurup onu yere düşürdüğünü, başvuruyla engel olamadıklarını, D.K.yı döverken de *"Ben cezaevinde yattım. Beni tanıyor musun? Ben adam öldürdüm."* dediğini, sonra da başvurucunun annesini de alıp olay yerinden kaçtığını söylemiştir.

iv. Başvuru, şüpheli sıfatıyla alınan ifadelerinde;

- Belçika'da ikamet ettiğini, memleketi olan Emirdağ'a yedi sekiz yıldır gelmediğini, olay günü teyzesi ve annesiyle D.K.nın olduğu köye kız istemek için gittiklerini, bu sırada teyzesinin mal varlıklarını D.K.nın özensizce satın içki aldığını, ayrıca babasından kalan maaş kartıyla çekyat aldığını, eve haciz geldiğini söylemesi üzerine teyzesinin durumuna üzüldüğünü,

- Olaydan önce teyzesiyle annesini teyzesinin evine bırakıp köye gittiğini, eve tekrar döndüğünde annesinin kendisinin evde olmadığı sırada D.K.nın geldiğini, D.K.dan kartı annesine vermesini istediğini ancak D.K.nın sonra vereceğini söyleyip evden gittiğini anlattığını, Eskişehir'e gitmek üzere evden çıkarken teyzesinin D.K.yı görüp kendisine gösterdiğini ve kocasından kalan maaş kartını D.K.dan almasını istediğini,

- Arabayla D.K.nın yanına gidip *"Kartı ver kardeşim!"* dediğini, D.K.nın ise *"Sana ne kardeşim, sen kimsin?"* diye cevap verdiğini, ardından D.K.yı yakasından tutup *"Teyzem ağlıyor, o kartı seve seve vereceksin."* demesi üzerine D.K.nın kartı vermeyi kabul ettiğini, bu sırada D.K.nın yanındaki kişinin *"Ben de geleyim mi?"* diye sorduğunu, ona gelmesine gerek olmadığını söyledikten sonra arabaya bindiklerini ve D.K.yla onun evine geldiklerini, D.K.nın evden kartı getirip annesine verdiğini, D.K.yı tehdit etmediğini ve dövmeyi savunduğunu.

v. Kolluk görevlileri hem olay anında hem de sonraki tarihlerde yaptıkları araştırmalar sonucunda D.K.nın ifadesinde adları geçen B.K. ile Ç.M.ye ulaşamamış, bu kişilerin ifadelerini alamamıştır. Kolluk görevlileri ayrıca D.K.nın annesine verildiği iddia edilen maaş kartını H.K.dan rızasıyla teslim almıştır. Diğer yandan D.K. hakkında düzenlenen doktor raporunda D.K.nın yüzünde, göğüs ve sırt

bölgesinde tespit edilen yaralanmaların basit tıbbi müdahaleyle giderilebilecek nitelikte olduğu değerlendirilmiştir.

vi. Başsavcılık soruşturmanın tamamlanması üzerine D.K.nın şikâyetinden vazgeçmesi nedeniyle başvuru hakkında hakaret suçu yönünden kovuşturmaya yer olmadığına dair ek karar vermiş, soruşturmaya konu diğer suçlar yönünden düzenlediği fezlekeyi de Bolvadin Cumhuriyet Başsavcılığına göndermiştir.

4. Bolvadin Cumhuriyet Başsavcılığı 12/10/2017 tarihinde düzenlediği iddianamede başvuru, mağdur ve D.M.nin ifadelerine, mağdur hakkında düzenlenen doktor raporu ile H.K.dan teslim alınan maaş kartına değindikten sonra başvuru, mağdur cebir ve tehdit kullanarak arabaya bindirip arabanın kapılarını kilitletiği ve bu suretle teslim etmeye mecbur bıraktığı, maaş kartını mağdurdan aldığı gerekçesiyle başvuru, yağma ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarını işlediği sonucuna ulaşmıştır.

5. Bolvadin Ağır Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) görülen yargılamada Mahkeme 24/10/2017 tarihinde duruşma hazırlığı işlemleri yapmıştır. Tensip Tutanağı'nda H.K. ile D.M.nin tanık sıfatıyla ifadelerinin alınmasına ve bu işlemin istinabe yoluyla yapılmasına karar vermiştir. Anılan kişiler istinabe talep edilen Emirdağ Asliye Ceza Mahkemesinde 13/11/2017 tarihinde hazır edilmiş, H.K. başvuru, kız kardeşinin oğlu olması nedeniyle tanıklıktan çekinmiştir. D.M. ifadesinde tekrar ettiği önceki ifadesine ek olarak muhtarlıkta çalışan M.K.nın olay yerinde olduğunu, başvuru, mağdur döverek otomobile bindirdiğini belirtmiş ancak mağdur binmemek için direndiğini görmediğini söylemiştir.

6. Yargılamanın 24/11/2017 tarihli ilk celsesinde başvuru, mağdur ve mağdurun annesi H.K. hazır bulunmuştur. Mağdur D.K. ifadesinde önceki suçlayıcı beyanlarını kısmen tekrar etmiş, önceki ifadelerinden farklı olarak başvuru, kendisini otomobilden indirdikten sonra *"Git kartı getir, getirmezsen seni döverim."* demediğini, başvurudan yeniden şikâyetçi olduğunu söylemiştir. Mağdurun annesi H.K. şikâyetçi sıfatıyla alınan ifadesinde başvuruyla konuştuğunda ölen eşinin maaş kartının mağdurda olduğunu ve mağdurun bu kartı kendisine vermediğini anlattığını ancak kartı mağdurdan alıp kendisine teslim etmesini başvurudan istemediğini, buna rağmen başvuru, kartı mağdurdan alıp kendisine teslim ettiğini ifade etmiştir. Bu celsede H.K. ile D.M.nin istinabe yoluyla alınan ifadeleri de başvuruya okunmuştur. Başvuru ise şikâyetçi H.K.nın talebi üzerine kartı mağdurdan istediğine, mağdur sadece yakasından tuttuğuna, mağdurun kartı vermeye kendiliğinden razı olup eve gitmeyi teklif etmesi üzerine beraber otomobile eve geldiklerine, mağdur otomobile zorla bindirmediğine dair önceki savunmalarını yinelemiş ancak önceki savunmalarından farklı olarak olay sırasında yanına geldiği zaman mağdurun kendisine küfredtiğini ileri sürmüştür. Mahkeme bu yöndeki ifadeleri arasında çelişki olduğu hususunu kendisine sorduğunda ise başvuru, verdiği ifadelerin kolluk tarafından tutanağa yazılmadığını, Başsavcılıkta ifade verdiği sırada da aç bırakılması nedeniyle sağlıklı şekilde ifade veremediğini söylemiştir.

7. Başvuru müdafii, celse arasında mağdurun da olayı gördüklerini söylediği B.K. ile Ç.M.nin tanık sıfatıyla ifadelerinin alınması talebini içeren dilekçesini Mahkemeye sunmuştur. Ayrıca yargılamanın 30/11/2017 tarihli ikinci celsesinde başvuru, babası H.M.yi duruşmada hazır ettiğini söyleyerek babasının mağdurun annesine maddi yardımda bulunduğuna ve mağdurun annesine para vermediğine dair bilgisi olduğunu beyan ederek

tanık sıfatıyla ifadesinin alınmasını talep etmiştir. Mahkeme ise H.M.nin esasa etkili bilgi ve görgüsü olmadığı gerekçesiyle başvurunun tanık dinletme talebini reddetmiştir.

8. Yargılama sonunda Mahkeme, yağma suçuna konu eylemin kasten yaralama suçunu oluşturduğu gerekçesiyle başvurunun bu suçtan 2.000 TL adli para cezasıyla cezalandırılmasına ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına, cebir kullanmak suretiyle kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçundan da 3 yıl 4 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar vermiştir. Mahkemenin gerekçeli kararda tanık D.M.nin istinabe yoluyla başvuru, mağdur ve annesi olan şikâyetçi H.K.nın da yargılama sırasında alınan ifadeleriyle mağdur hakkındaki doktor raporuna değindikten sonra başvurunun kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçunu oluşturduğunu kabul ettiği eylemlerine, bu eylemlerin gerçekleştiğine dair delillere ve cezanın bireyselleştirilmesine dair yaptığı değerlendirmeler şöyledir:

i. Mağdur ile tanık beyanları doğrultusunda başvurunun mağduru zorla otomobiline bindirdiği, bindirirken de mağdura vurduğu ve mağdur bindikten sonra da otomobilin kapılarını kilitlediği, bu suretle başvurunun cebir kullanarak mağduru hürriyetinden yoksun kıldığı,

ii. Başvurucu; yargılama sırasında alınan ifadesinde mağdurun kendisine olay anında küffettiğini söylemesine rağmen bu iddiasını soruşturma evresinde alınan ifadelerinde ileri sürmediği, bu bağlamda savunmalarının çelişkili olduğu, ayrıca kart kendisine verilmeyen H.K.nın başvurunun teyzesi olması, başvurunun uzun yıllardır yurt dışında yaşayıp Türkiye'ye gelmemesi de gözönüne alındığında mağdurun bu kartı H.K.ya vermeyip para çekmesini engellemesinin başvurunun ruhsal durumunu karışıklık yaratacak derecede etkileyebilecek ciddi bir olay olmadığı, dolayısıyla başvuru hakkında belirlenen cezadan haksız tahrik hükümleri uyarınca indirim yapılmasının gerekmediği sonucuna ulaşılmıştır.

9. Başvurucu, mahkeme kararına karşı yaptığı istinaf kanun yolu başvurusunda diğerlerinin yanı sıra babası H.M.yi duruşmada hazır ettiği ve onun vereceği ifade haksız tahrik hükümlerinin uygulanması açısından etkili olabileceği hâlde bu tanığı dinletme talebinin reddedilmesinin ve mağdurun ifadesinde adları geçen B.K. ile Ç.M.nin olaya dair bilgileri olmasına rağmen bu kişilerin tanık sıfatıyla ifadeleri alınmadan sadece tanık D.M.nin ifadesi doğrultusunda karar verilmesinin hukuka aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Başvurunun kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçundan verilen mahkûmiyet kararına yönelik istinaf kanun yoluna başvuru talebini, Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 9. Ceza Dairesi (Daire) 4/1/2019 tarihinde kesin olmak üzere esastan reddetmiştir.

10. Başvurucu, nihai kararı 26/2/2019 tarihinde öğrendikten sonra 25/3/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

11. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

II. DEĞERLENDİRME

12. Başvurucu, mağdurun beyanlarında adları geçen B.K. ile Ç.M.nin Mahkeme huzurunda dinlenilmesine ilişkin taleplerinin değerlendirilmemesi ve mahkûm olduğu suç

için belirlenen cezada haksız tahrik hükümleri uyarınca indirim yapılabilmesi açısından değindiği olguların ispatı için duruşmada hazır ettiği babası H.M.nin tanık sıfatıyla ifadesinin alınması talebinin reddedilmesi nedeniyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

13. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde konuya ilişkin yargısal içtihatlar yer verildikten sonra ihlal iddiaları ele alınırken anılan içtihatların ve somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiği vurgulanmıştır. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında bireysel başvuru formunda ileri sürdüğü itirazlarını yinelemiştir.

14. Başvurucunun iddiaları adil yargılanma hakkının güvencelerinden olan tanık dinletme hakkı kapsamında incelenmiştir.

15. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan tanık dinletme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

16. Anayasa Mahkemesi benzer iddiaların ileri sürüldüğü başvurulara ilişkin birçok kararda tanık dinletme hakkıyla ilgili ilkeleri belirlemiştir. Savunma tanıklarının da iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında davet edilmelerinin ve dinlenmelerinin sağlanmasını isteme hakkı silahların eşitliği ilkesinin bir gereğidir. Tanık dinletme hakkı, davanın dayandığı olay ve olguların aydınlığa kavuşturulması amacıyla iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında savunma tanıklarının da mahkeme huzuruna davet ettirilerek dinletilmesini güvence altına alır. Ancak bu hak, sanığın lehine olan bütün tanıkların çağrılmasını ve dinlenmesini gerektirmez. Tanıkların dinlenmek üzere çağrılmasının uygunluğunun değerlendirilmesi, kural olarak derece mahkemelerinin takdir yetkisi dâhilindedir. Dinletilmek istenen tanıkların davanın sonucuyla ilgili bir maddi olay veya olgunun aydınlığa kavuşturulmasına veya savunmaya katkı sağlayacağını değerlendirilmesi durumunda silahların eşitliği ilkesi uyarınca talep kabul edilmelidir. Bu nedenle sanığın bazı tanıkları dinlemediğinden şikâyet etmesi yeterli olmayıp ayrıca bu tanıkların dinlenmesinin hangi nedenlerle önemli olduğunu ve gerçeğin ortaya çıkması için neden gerekli olduğunu, dolayısıyla tanık dinletme talebinin dayanaklarını açıklaması gerekir (*Atila Oğuz Boyalı* [2. B.], B. No: 2013/99, 20/3/2014, § 47; *Ahmet Zeki Üçok* [1. B.], B. No: 2013/1966, 25/3/2015, § 70).

17. Mahkeme; somut olayda başvurucunun mağduru zorla otomobiline bindirdiği, bindirirken de mağdura vurduğu ve mağdur bindikten sonra da otomobilin kapılarını kilitlediği sonucuna ulaşarak kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçundan mahkûmiyet kararı vermiştir. Başvurucu ise mağduru dövmeyi, dolayısıyla mağdurdaki yaralanmanın kendi eyleminden kaynaklanmadığını, tanık D.M.nin suçlayıcı beyanlarını kabul etmediğini, mağduru otomobile zorla bindirmediğini savunmuş; mağdur ile tanık D.M.nin beyanlarının doğruluğunun ve güvenilirliğinin sınanması için mağdurun da ifadelerinde isimleri geçen ve olayı gördüklerini iddia ettiği B.K. ile Ç.M.nin dinlenmesi talebinde bulunmuştur. Buna karşın Mahkeme, bu tanıkların adreslerinin tespiti ve duruşmada dinlenmeleri yönünde bir işlem yapmamıştır. Buna göre tanıkların duruşmada dinlenmesi için Mahkeme bir çaba göstermemiştir. Başvurucu, mahkeme kararına karşı istinaf kanun yoluna başvurusunda da aynı yönde talepte bulunduğu hâlde bu talebini Daire de değerlendirmemiştir. Dolayısıyla başvurucunun tanık dinletme hakkından yararlandırılmamasının geçerli bir nedene dayandığı gösterilmemiştir.

18. Bununla birlikte mahkeme kararında mağdur ile tanık D.M.nin beyanlarının yanı sıra mağdur hakkındaki doktor raporuna dayanılması nedeniyle savunma tarafının karşılaştığı zorlukları telafi eden dengeleyici güvencelerin başvuruca tanınip tanınmadığı da incelenmelidir. Diğer bir ifadeyle yargılama detaylı incelemelere tabi tutularak kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçu açısından söz konusu delillerin güvenilirliğinin ve doğruluğunun saptanması amacıyla başvuruca telafi edici güvenceler sağlayan bir usulün izlenip izlenmediğı ortaya çıkarılmalıdır. Bu kapsamda Mahkemece karar verilirken mağdurun beyanlarını destekleyen başka doğrulayıcı delillere dayanılması telafi edici güvencelerden biri olarak kabul edilebilir. Somut olayda tanık D.M.nin soruşturma evresinde başvuruunun mağduru dövmesinin ötesinde onu otomobile zorla bindirdiğine dair anlatımda bulunmamasının yanı sıra kovuşturma evresinde alınan ifadesinde de mağdurun otomobile binmemek için direndiğini görmediğini söylemesi karşısında (bkz. §§ 3, 5) mahkeme kararında kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçu açısından mağdurun bu iddiasının teyit edilmesi amacıyla yeterli ölçüde başka doğrulayıcı delile atf yapıldığı sonucuna ulaşmak mümkün görünmemektedir.

19. Sonuç olarak Mahkemenin kararına gerekçe gösterdiği olguların varlığı yönünden sadece mağdur ile tanık D.M.nin beyanlarını ve mağdur hakkında düzenlenen raporu dikkate alması, buna karşılık başvuruunun dava konusu kasten yaralama suçunun ötesinde kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçuna dayanak alınan olguların aksini ispat için dile getirdiğı delil toplanması taleplerini dikkate almayarak başvuruunun gösterdiği tanıkları dinlememesi başvuruucuyu önemli ölçüde dezavantajlı duruma düşürmüştür. Bu durum, yargılamayı bir bütün hâlinde adil olmaktan çıkarmıştır.

20. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkı kapsamındaki tanık dinletme hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

21. Başvuruunun tanık dinletme hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden varılan sonuca ve uygun görülen giderime göre adil yargılanma hakkı kapsamındaki diğer şikâyetleri hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek bulunmadığına karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

22. Başvuruucu, ihlalin tespiti ile yeniden yargılama yapılması taleplerinde bulunmuştur.

23. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiğı yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğeri* (2) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

24. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediğı sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da

beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Tanık dinletme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Diğer ihlal iddialarının İNCELENMESİNE GEREK BULUNMADIĞINA,

C. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki tanık dinletme hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Kararın bir örneğinin tanık dinletme hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Bolvadin Ağır Ceza Mahkemesine (E.2017/126, K.2017/98) GÖNDERİLMESİNE,

E. 364,60 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.364,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 7/1/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.